

1896-02-09

FAKTA

Dokumenttype:
Brevkort

Afsendersted:
Brindisi

Modtagersted:
Rosenvænget Hovedvej 27

Omtalte personer:
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 53 nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard beskriver turen til Brindisi. Han er på vej til Grækenland.

TRANSSKRIFTION

Mappe 53-17

Ombord på Prinds Amadeo i Brindershavn 9-2-96

Kjære Kone, farvel Italien, om 1 time letter vi anker. Du kan tro vi havde en storartet Tur tværs gennem Syditalien. Du kender selv vejen til Battipaglia, der hvor vi blev forsinket og måtte ud i mørket for at få lidt makaroni. Du husker det dejlige sving banen gjør oven over Salerno. Men noget efter at have forladt Battipaglia kan du tro der blev pænt, smukke bjerge, flot [?] forgrund med store popler med hele stammen i vedbend, krat og lunde omkring, fuld i midten med grønt vand og [?spejl]. Vi fulgte den flod imod strømmen, dalen blev trangere, til sidst kun en kløft, at sådan lang kløft, så senere så det tit så ud som floden løb ind i bjærget (ja 1 sted er jeg færdig at tro den gjorde det) kan eksistere, er løjerligt, vi kørte således vel et par timer, en stod del af vejen i tunnel med store vinduer, og uendelig lang, når undtaget enkelte mindre afbrydelser. Og fjældene var stejle og [?]. Så kom højsletten, da vi skulde ind til den anden ende kom der atter spidskamme til vejrs. på den måde var de højeste toppe, endelig skrånede det lavere, højderne ler sand og sten plettede som vævet på stråtage, ikke er sammenhængende, men er plettet så hyppige som på tigerskind. Olivenplantninger med gamle træer, [?] svingfulde af moskitter, Agaver, kaktus, landet som ørken, lyse brede byer på højderne hist og her. Så nåede vi bugten ved Taranto, kløfter med små fyrretræer, det blev her bag, Taranta med havnen fuld af krigsskibe, [?støvlehælen] temmelig flad. Så mørknede det. Lev nu vel min egen kone, det er stille vejr og et ret stort skib, her ved siden af ligger 1 større vist en Indiensfarer. Kys børn. Hils alle lev vel, lev vel, Din Mand

NB. Sul lato anteriore della presente si scrive soltanto l'indirizzo.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 58 Nr. 17

CARTOLINA POSTALE ITALIANA

(CARTE POSTALE ITALIE)

95
A Fru Agnete Skovgaard
Rosenørgets Hovedvej 27
Ø København
(Danimarca) Copenhagen

ombord på Prinds Amadeo i Brindisi hamn
9-2-1896 Kjørs Kone, kornet Stalin, om 4 1/2
time ligger i anker. Du kan tro vi havde en stor
arrest her toppers gennem Syditalien. De Kender
siden vi var til Battipaglia, der hvor vi blev forsinkede og
måtte vente meget for at få lidt makkaroni. Den næste
dag rejste vi om aftenen over Salerno. Men næste
aften at vi havde forladt Battipaglia kan du tro den
blev pænt, smukke bjerge, flot dynt forgrund med
store poplar med hele stammen i udbyr, krost og
lunde omkring, flod i midten, med grønt sand og grøn
mulpejl. Vi fulgte den flod i med strømmen, dalen
blev trangere, til sidst den i klost, at siden
lang klost, så snævre var det tæt på ud som
floden løb ind i byen (ja i sidste år forbig
at tro at de gjorde det) kan eksistere, og ligesom vi
hørte således vel at på turen en stand af vej
i tunnel med store vinduer, og uendelig lang, når und-
tagelse enkelte mindre afbrydelser. Og fjældene var stejle
og nøgne. Så kom højlandet, da vi skulle ned
til den anden side kom de atter fjældene samme til
vejens. Der var på den måde var de højeste toppe
endelig skærsede det lave, højderne var, små, store,
klitter som når vandet på strænder. Ikke i sammenhæng
fjeld, men i klitter som pynter som på tegning. Oliven-
plantager med grønne træer, vilkårlige, træer småfulde af
mestlister. Olier, kastanjer, landet som øken, lige brede byer
høje høje høje og høje. Så Nede er byerne ved Taranto,
i ligger med små fjeldtræer, det blev her by, Taranto med
sammenfuld af kirkegårde, storkirke, temmelig flod. Så mæ-
kede det. Der var vel min egen kone, der stod stille og et net
stod stille, hun var stille af sig selv, det var en smuk kvinde. Høj hin
høj rejse. - Der var der vel, der var der vel, der var der vel.